

Ric-ric... ara grillacions municipals

«L'independentisme de Junts i ERC a Barcelona s'està convertint en un grill domèstic. De companyia. Sempre a punt de ser menjats»

Ric-ric, ric-ric, ric-ric... No sentiu els grills? El grill, bàsicament, és un insecte polític. Un propagandista que dona la tabarra fregant com un xalat les seves ales: ric-ric, ric-ric... El grill està grillant. Sobretot si porta una copa de més. Barcelona ja és una olla de grills... electorals. Ara, toca grillacions municipals. Els insectes es mouen.

Ni amb el subwoofer i les finestres baixades del cotxe tunejat Ada Colau ha pogut apropiarse nostàlgicament de l'aniversari del 15-M. Colau és la gran derrotada de la victòria entrompada d'Isabel Díaz Ayuso a Madrid. Si Pablo Iglesias s'ha tallat la cueta Colau s'haurà de rapar el cabell a l'estil Hare Krishna. L'alcaldesa té poques possibilitats de ser reincident a una ciutat sagnant que no es cura pintant el terra de flors. Jaume Collboni, un dièsel de l'era del petroli, té quilòmetres per arribar a l'alcaldia barcelonina el 2023. Els comuns no volen perdre el seu *grillisme* propagandístic i un escenari de futur plausible seria governar amb el PSC. El 15-M era això: assaltar les places, en concret la de Plaça Sant Jaume. Sí, el PSC pot tornar a governar la (seva) ciutat i sense moure's del menjador de casa. Passa l'aspiradora: xucla Ciutadans, quatre Comuns i alguns despistats més, creient que tornarà Cobi i ja ho tenen. Ric-ric.

L'independentisme de Junts i ERC a Barcelona s'està convertint en un grill domèstic. De companyia. Sempre a punt de ser menjats. Sí, normalment, es devoren fregits. L'espanyolisme federal-letal sempre té a punt la fregidora i au, volta i volta (i sumeu pinxo de cuina VOX). Cric-cric. Ara mateix, com demà, com el 2023, fins i tot la foca de Madagascar coixa i torrada com un mai més i que no s'hi veu de cap ull sap que si els dos partits no pacten (i veurem si torna a entrar la CUP) no aconseguiran l'alcaldia de Barcelona. I no comptaran per a res. Bé, sí per fer fregar les ales i fer cric-ric.

De fet, si fer Govern a Catalunya ja ha estat crac-crac, crac-crac... imaginem el cric-cric que vindrà ara fins els municipals del 2023. De fet, l'inici d'un nou Govern també marca un tirallini imaginari fins a les eleccions locals: propera estació. A partir d'ara tot serà cric-cric vilatà. Els grills tenen també una cosa, vaja, les *grilles*, i és que es reproduïxen a una velocitat supersònica: poden arribar als 700 ous. En poques setmanes les criatures surten dels ous com si ja anessin a la discoteca. Foten un forat a terra i caven una mica. Construeixen una habitació rodona com si fos una pista de ball. I es posen a cantar. I així atreuen les femelles. I som-hi, xiquets, que s'acaba el món. A reproduir-se. I a cantar. Ric-ric, ric-ric...

Vivim en un ric-ric rotonda. Cada cop, a Catalunya costarà més, políticament, saber què fem, què farem, només cantarem. Anirem cantant i ballant com a país i com municipis: ric-ric. Si no pelem al grill que portem dins sempre estarem dins de la nit eterna, infinita. Quan l'exercit de grills poderosos, indestructibles, invisibles, com una BSO, no paren de fer cric-cric. Atacant-nos, castigant-nos, manant-nos. Però, almenys, ells, són lliures i canten bé.